



تغییرات ماده آلی در اثر تغییر کاربری اراضی جنگلی در نیمرخ خاک با استفاده از روش‌های میکرومورفولوژیکی

احمد حیدری^۱، الهه شیروی^۲ ابراهیم مقیسه^۳

^۱ و ^۲ به ترتیب استاد و دانش آموخته گروه علوم و مهندسی خاک، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ^۳ استادیار

سازمان انرژی اتمی

ahaidari@ut.ac.ir

چکیده

۹ پروفیل (۴ پهن برگ، ۲ سوزنی‌برگ و ۳ مرتع) از کاربری‌های مجاور با خصوصیات مشابه تشریح و نمونه‌های دست‌نخورده تا عمق ۱۵۰ سانتی‌متری خاک تهیه و خصوصیات میکرومورفولوژیکی آنها تعیین شد. تغییر کاربری جنگل پهن‌برگ به سوزنی‌برگ باعث افزایش مواد آلی شده بود ولی مواد آلی تازه و نیمه‌تجزیه شده در افق‌های سطحی سوزنی‌برگ کاهش و مواد آلی تجزیه شده و کمپلکس‌ها در افق‌های سوزنی‌برگ نسبت به پهن‌برگ افزایش یافته بود. تنوع مواد آلی تازه و نیمه‌تجزیه شده (بقایای اندام‌های مختلف) و مواد دفعی در جنگل پهن‌برگ بیش از سوزنی‌برگ بود. بخش عمده مواد آلی در همه کاربری‌ها از نوع هوموس بود که نقش عمده‌ای در پیوند ذرات اولیه و تشکیل خاکدانه ایفا می‌نماید. مواد آلی نیمه‌تجزیه شده و تازه کمتر مشاهده شدند که حاکی از پویایی این بخش از مواد آلی است. ماده آلی نیمه‌تجزیه شده و تازه همخوانی خوبی با مقادیر به دست آمده از روش مرسوم نشان داد.

کلمات کلیدی: مواد آلی، تغییر کاربری، میکرومورفولوژی

مقدمه

ماده آلی یک جزء مهم و ضروری خاک است که هر گونه تغییر در فراوانی، ترکیب و کیفیت آن بر روی فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی در خاک موثر است. مواد آلی ورودی به خاک به طور مداوم دچار تغییر و تجزیه می‌شوند که این تغییرات کیفیت خاک، شرایط رشد گیاه و سایر موجودات زنده را تحت تاثیر قرار می‌دهد. تغییر کاربری اراضی باعث تغییراتی در میزان ورود مواد آلی به خاک، کیفیت مواد آلی ورودی، روند تجزیه و تخریب مواد آلی و در نهایت بروز خصوصیات میکرومورفولوژیکی متفاوت در خاک می‌شود. بخش آلی خاک از دیدگاه‌های مختلفی مورد بررسی قرار می‌گیرد. از دیدگاه مورفولوژیکی خاک‌های آلی بر اساس درجه تجزیه بقایا به سه نوع: ۱- مواد فیبریک ۲- مواد همیک ۳- مواد ساپریک تقسیم می‌شوند. تجزیه پی در پی مواد آلی باعث تشکیل یک ماده آلی پیچیده‌تر به نام هوموس می‌شود که بر ویژگی‌های خاک تاثیر می‌گذارد و باعث تیرگی رنگ خاک، افزایش خاکدانه سازی و پایداری خاکدانه و افزایش CEC (توانایی جذب و نگهداری مواد غذایی) می‌شود. مقدار ماده‌ی آلی (به خصوص هوموس)، ظرفیت ذخیره آب و حفاظت دراز مدت کربن اتمسفری را افزایش می‌دهد (بات و جاز، ۲۰۰۵). جدول ۱ خلاصه تاثیرات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مواد آلی را در خاک نشان می‌دهد.

از یک دیدگاه دیگر ماده آلی خاک شامل ۱- بقایای گیاهی و زیست توده‌ی زنده‌ی میکروبی ۲- ماده‌ی آلی فعال (اکتیو) خاک ۳- ماده‌ی آلی پایدار خاک (هوموس) می‌باشد. دو نوع اول در حاصلخیزی خاک مشارکت می‌کنند؛ زیرا نتیجه‌ی تجزیه آنها آزاد شدن عناصر غذایی مثل نیتروژن، فسفر، پتاسیم و غیره است. جزء هوموس تاثیر کمتری بر حاصلخیزی کوتاه‌مدت خاک دارد زیرا این بخش محصول نهایی تجزیه است. با این حال هوموس برای مدیریت حاصلخیزی خاک مهم است؛ زیرا در ساختمان خاک، شخم‌پذیری خاک، و ظرفیت تبادل کاتیونی (CEC) مشارکت می‌کند (اوسط ۱۳۸۸؛ واندر ۲۰۰۴).

جدول ۱- خلاصه‌ای از نقش فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مواد آلی در کارکرد خاک (واندر، ۲۰۰۴)

اثرات	خلاصه شده توسط وکسمن (۱۹۳۸)	خلاصه شده توسط استیونسون (۱۹۹۴)
فیزیکی	رنگ، بافت، ساختمان خاک، ظرفیت نگهداری آب و تهویه خاک	رنگ، نگهداری آب، کمک به جلوگیری از انقباض و خشک شدن خاک، ترکیب با کانی‌های رسی خاک، بهبود ویژگی‌های رطوبتی خاک، نگهداری رطوبت در خاک، پایداری ساختمان، بهبود تبدلات گازی
شیمیایی	انحلال کانی‌ها، با تشکیل ترکیبات با عناصری مثل آهن، دسترسی گیاه به این عناصر را افزایش می‌دهد. افزایش ویژگی‌های بافاری خاک	کیلیت شدن که دسترسی به عناصر غذایی را بهبود می‌بخشد، حفظ رفتار بافاری خاک و افزایش تبادل کاتیونی.
بیولوژیکی	منبع انرژی برای میکروارگانیسم‌ها، خاک را محیطی بهتر برای رشد گیاهان می‌سازد. تامین جریانی آهسته اما مداوم از عناصر غذایی برای رشد گیاه.	معدنی شدن منبعی از عناصر غذایی را تامین می‌کند. ترکیب با زئوبیوتیک‌ها. تاثیر بر زیست‌فراهمی و اثر حشره‌کش‌ها.

فرکشن‌های حاصل از روش‌های جزء به جزء کردن فیزیکی (اوسط، ۱۳۸۸) عبارتند از: ۱- مواد آلی کمپلکس نشده ۲- کمپلکس‌های آلی - معدنی ۳- تفکیک هر یک از اجزا بر حسب چگالی.

جزء به جزء کردن شیمیایی، مواد آلی را بر اساس حلالیت نسبی آنها در استخراج کننده‌های مختلف که گاهی قبل یا بعد از اعمال پیش تیمارها صورت می‌گیرد، جدا می‌کند. استخراج کننده‌ها حلال‌های آلی یا محلول‌های آبی بازاها یا اسیدها هستند. جزء به جزء کردن شیمیایی نوع پیوند شیمیایی بین SOM و ذرات معدنی خاک و پیوند شیمیایی داخل SOM را مد نظر قرار می‌دهد. استخراج‌های شیمیایی توزیع مکانی SOM در خاک را نشان نمی‌دهند. از جمله روش‌های جزء به جزء کردن شیمیایی می‌توان به ۱- استخراج اسیدی و ۲- استخراج بازی مواد آلی اشاره نمود (اوسط، ۱۳۸۸).

ماده آلی به روش‌های مختلفی اندازه گیری می‌شود. از جمله این روش‌ها می‌توان به روش غیر مستقیم اشاره کرد. در این روش ماده آلی خاک از حاصلضرب درصد کربن آلی خاک در نسبت کربن آلی به ماده آلی خاک محاسبه می‌گردد. هرچند این روش چندان دقیق نمی‌باشد زیرا درصد کربن آلی در ترکیبات آلی مختلف متفاوت است و این تفاوت در خاک‌های مختلف و حتی افق‌های مختلف یک خاک نیز دیده می‌شود. جهت اندازه گیری مستقیم ماده آلی یا باید بخش آلی را کاملاً از بخش معدنی جدا نمود. این روش به دلیل عدم وجود عامل استخراج کننده با قابلیت استخراج تمام ماده آلی خاک، حالت کیفی دارد. شاید دقیق‌ترین روش اکسیداسیون ماده آلی و اندازه‌گیری میزان کاهش وزن اولیه‌ی نمونه، و تعیین میزان ماده آلی خاک باشد که چندان مرسوم نیست (شیروی، ۱۳۹۳).

آنالیزهای شیمیایی، فیزیکی و مینرالوژیکی معمولاً نیازمند مخلوط کردن، خرد کردن، حل کردن یا جزء به جزء کردن نمونه‌های خاک می‌باشند. در نتیجه آنچه از این روش‌ها به دست می‌آید تنها میانگینی برای کل نمونه است. میکرومورفولوژی امکان بررسی اغلب عوارض را به صورت برجوا در خاک ممکن می‌سازد (حیدری و صاحب جلال، ۱۳۹۰). روش‌های دقیقی را برای توصیف شکل و توزیع مواد آلی در خاک پیشنهاد شده‌اند (استوپس و همکاران، ۲۰۱۰). سیستم بولاک و همکاران (۱۹۸۵) و استوپس (۲۰۰۳) به عنوان چارچوب بررسی مواد آلی خاک در مقاطع نازک، با استفاده از میکروسکوپ نوری استفاده می‌شود (استوپس و همکاران، ۲۰۱۰). بررسی مقاطع نازک مواد خاکی غنی از ماده‌ی آلی با برخی مشکلات مواجه است. از آنجا که ماده‌ی آلی خاک بسیار بیشتر از اجزای معدنی مستعد انقباض بر اثر خشک کردن است مقاطع نازک این مواد اغلب حاوی مصنوعات حاصل از فرایند تهیه مقاطع است. روش‌های مختلفی برای حذف آب و آماده سازی مقاطع نازک ماده آلی خاک در منابع یافت می‌شوند (استوپس و همکاران، ۲۰۱۰). یکی از مشکلات هنگام مطالعه ماده‌ی آلی خاک و ویژگی‌های مرتبط با آن در مقاطع نازک تمایز بین ویژگی‌های آلی تیره و اجزای دیگر که به همان اندازه تیره هستند (به طور معمول اکسیدهای آهن یا منگنز) می‌باشد. بسته به مواد و اهداف مطالعه، این مشکلات را می‌توان با مشاهده مقاطع نازک با استفاده از میکروسکوپ فلورسانس یا با تیمار نمونه‌ها (استوپس، ۲۰۰۳) برطرف کرد. تیمارهای ممکن برای تشخیص ترکیبات آلی از دیگر اجزا شامل رنگ‌زدایی با هیپوکلریت سدیم رنگ آمیزی با فلوروم، از جمله

آکریدین نارنجی در مطالعه با میکروسکوپ فلورسنس می باشد. دیواره های سلولی و ریشه ها در نمونه های تیمار شده با رنگ آکریدین نارنجی را می توان با تاباندن یک رنگ مایل به سبز و تحریک نور آبی تشخیص داد، در حالی که مواد دیگر مانند رس خاک نارنجی مایل به زرد به نظر می رسند (استوپس و همکاران، ۲۰۱۰).

در مقایسه با اجزای معدنی، تشریح اجزای آلی بسیار مشکل است؛ زیرا در بسیاری از موارد فقط مورفولوژی، رنگ و رلیف می توانند به عنوان ملاک استفاده شوند و عوارض تشریحی ممکن است به سرعت تحت فرایند هوموسی شدن تغییر یابند (استوپس، ۲۰۰۳). اجزای آلی قابل رویت در مقاطع نازک خاک بر اساس اندازه و پیچیدگی خود به انواع مختلفی تقسیم می شوند که شامل: بقایای اندامها (متعلق به بیش از یک نوع بافت)، بقایای بافتی (فقط متشکل از یک نوع بافت) که خود شامل بافت های پارانشیمی، بافت های لیگنینی شده و بافت های حاوی فلوبافن هستند و همچنین توده های هیفی از آن جمله اند. و اجزای آلی غیر قابل رویت در مقاطع هم شامل: سلول ها (گروه های ۵ سلولی یا کمتر متصل به هم یا سلول های منفرد) و بقایای سلولی، مواد آلی ریز بی شکل (مواد آلی بی شکل بدون ساختمان سلولی قابل تشخیص)، منقوطة ها (ذرات خیلی تیره یا اوپک با ابعاد حدود یک میکرومتر) و رنگدانه های آلی (مواد آلی که ریز توده های غیر آلی را رنگی کرده اند) می باشند (استوپس، ۲۰۰۳).

مواد و روش ها

چهار موقعیت که از نظر خصوصیات فیزیوگرافی (ارتفاع، جهت و درجه شیب)، و مواد مادری همگن بودند در بخش جنوبی کلاردشت جهت نمونه برداری انتخاب گردیدند (مختصات نقاط در جدول ۲ آمده است). تیمار اصلی، تغییر کاربری جنگل در نظر گرفته شده است. جنگل اولیه پهن برگ به عنوان شاهد، به منظور مقایسه اثرات تغییر کاربری (جنگل کاری و تخریب جنگل) مدنظر می باشد. کاربری های فعلی شامل جنگل اولیه پهن برگ (PF1)، جنگل ثانویه سوزنی برگ (SF1) و مرتع (R1) قرق شده می باشند. در هر کاربری سه پروفیل خاک تعیین، حفر، تشریح و نمونه برداری شدند. تعداد ۵۰ نمونه دست نخورده به وسیله جعبه کوبینا تهیه و جهت مطالعات میکرومورفولوژیکی به آزمایشگاه منتقل شد. نمونه ها طبق روش استاندارد میکرومورفولوژی خشکانده، تلقیح شده، برش داده شده، و به روی لام چسبانده شدند و تا رسیدن به ۳۰ میکرومتر سایش داده شدند. سپس با استفاده از میکروسکوپ پلاریزان الیمپوس BX51 بر اساس روش استوپس ۲۰۰۳ تشریح شدند. پس از تشریح اولیه با استفاده از روش حذف انتخابی مواد آلی اجزای مختلف ماده آلی به صورت مرحله ای حذف و مقاطع مجدداً مطالعه شدند. به منظور حذف مواد هیومیک، مقاطع نازک بدون پوشش به مدت ۹۰ دقیقه در دمای اتاق در محلول ۲/۵ درصد هیپوکلریت سدیم (NaOCl) غوطه ور شدند. این روش برای تشخیص مواد هیومیک قهوه ای و سیاه از سایر ترکیبات (عمدتاً آهن دار) به کار می رود. به منظور تشخیص مواد آلی بی شکل از کانی های تیره و مواد معدنی آمورف با استفاده از آب اکسیژنه استفاده شد که موجب اکسید کردن و حذف مواد آلی بی شکل گردید.

کمی کردن مقدار مواد آلی در مقاطع نازک با استفاده از روابط زیر صورت گرفت:

$$A = a \times b \times c \times V \times pb_{OM} \quad (1)$$

$$B = a \times b \times c \times pb_{soil} \quad (2)$$

$$X = (A/B) \times 100 \quad (3)$$

$$C = OM \% - X \quad (4)$$

a = طول مقطع، b = عرض مقطع، c = ضخامت مقطع، V = میانگین درصد ماده آلی مشاهده شده در زیر میکروسکوپ (حدافل ۱۰ نقطه)، pb_{OM} = جرم مخصوص ظاهری ماده آلی، pb_{soil} = جرم مخصوص ظاهری خاک، A = جرم ماده آلی موجود در مقطع نازک (گرم)، B = جرم خاک موجود در مقطع نازک (گرم)، X = درصد ماده آلی (نیمه تجزیه شده و تجزیه نشده) محاسبه شده در مقطع نازک، OM = درصد ماده آلی در خاک به روش والکلی و بلک، C = درصد ماده آلی تجزیه شده (اختلاف ماده آلی به روش والکلی و بلک و درصد ماده آلی مشاهده شده در مقطع نازک).

نتایج و بحث

جدول ۲ موقعیت جغرافیایی، خصوصیات منطقه، کاربری و رده بندی خاک های مورد مطالعه را نشان می دهد. راش گونه غالب جنگل پهن برگ (PF1) می باشد، سطح آب زیرزمینی عمدتاً بالا بوده و گاهی به عمق ۵۰ سانتی متری سطح خاک می رسد. افق سرشار از مواد آلی نسبتاً تجزیه یافته (افق Oa) با ضخامت ۲ سانتی متر تشکیل شده است پوشش علفی زیر اشکوب عموماً ضعیف است (مقیسه، ۱۳۹۰). در جنگل سوزنی برگ (SF1) گونه نوئل "Picea abies"، کاشته شده که برخلاف کاربری پهن برگ، سایه تاج پوشش به طور کامل سطح خاک را نپوشانده است و زیر اشکوب علفی و درختچه ای در کف جنگل تشکیل شده است. به طوری که حتی در فصول سرد، سطح جنگل با پوشش علفی پوشانده شده است. بقایای لاشبرگ ها در سطح خاک تجمع یافته و سبب تشکیل افق سرشار از کربن آلی کمی تجزیه یافته (Oa) شده است. اراضی جنگلی تخریب یافته تحت عنوان مرتع قرق (R1)، از گیاهان علفی، سرخس عقابی (*Pteridium aquilinum*) و شبدر (*Trifolium sp.*) و مقدار کمتر توسط انواع گراسها پوشیده شده اند (مقیسه، ۱۳۹۰).

جدول ۲- موقعیت جغرافیایی، کاربری، خصوصیات منطقه و رده بندی خاک های مورد مطالعه

موقعیت	موقعیت جغرافیایی	کاربری اراضی	درصد شیب	جهت شیب	ارتفاع (متر)	طبقه بندی خاک
(۱)	515055 E, 4038000 N	PF ₁	۲۰ الی ۲۵	شمال شرقی	۱۳۰۰ الی ۱۴۰۰	Very fine, mixed, mesic, Aquic Palexeralfs
	514860 E, 4038119 N	SF ₁				Clayey-skeletal, mixed, active, mesic, Calcic Pachic Haploxerolls
	514992 E, 4038063 N	R ₁				Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxerolls
(۲)	516036 E, 4038822 N	PF ₂	۲۰ الی ۲۵	شمال شرقی	۱۲۰۰	Fine, mixed, active, mesic, Typic Haprendolls
	515990 E, 4038833 N	SF ₂			الی ۱۳۰۰	Very fine, mixed, active, mesic, Pachic Haploxerolls
(۳)	516129 E, 4038817 N	PF ₃	۲۰ الی ۲۵	شمال غربی	۱۲۰۰	Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxeralfs
	516120 E, 4038886 N	R ₃			الی ۱۳۰۰	Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxeralfs
(۴)	516432 E, 4038860 N	PF ₄	۲۵ الی ۳۰	شمال غربی	۱۳۰۰ الی ۱۴۰۰	Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxeralfs
	5156330 E, 4038983 N	R ₄				Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxeralfs

جدول ۳ نتایج برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی پروفیل های مطالعه شده را نشان می دهد. شکل ۱ اثر تیمار هیپوکلریت سدیم را بر حذف ماده آلی در دو حالت PPL و XPL نشان می دهد. مقایسه نشان می دهد که مواد آلی حذف شده در ارتباط خاکدانه ها و ماتریکس خاک چه نقشی داشته اند. ملاحظه می شود که حذف ماده آلی آمورف و کمپلکس شده چگونه ساختار اولیه واحدهای خاکدانه را تغییر داده است. شدت تاثیر هیپوکلریت سدیم از سطح به عمق کاهش نشان می دهد که نشان از ناپیچ بودن مواد آلی در اعماق است. برای کمی کردن برآورد درصد مواد آلی تازه و نیمه تجزیه شده در مقاطع نازک و نیز درصد مواد آلی در



نمونه‌های دست خورده و روابط ۱ تا ۴ مذکور در قسمت مواد و روش‌ها به برآورد مقدار مواد تجزیه شده در خاک پرداختیم؛ نتایج برای موقعیت یک به صورت خلاصه در زیر آورده شده است.

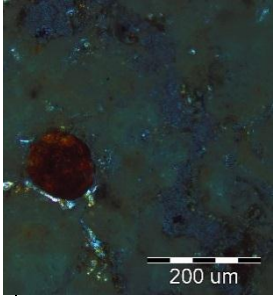
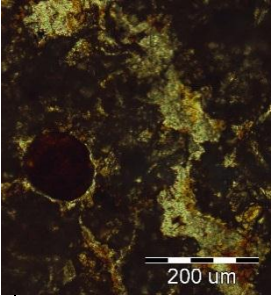
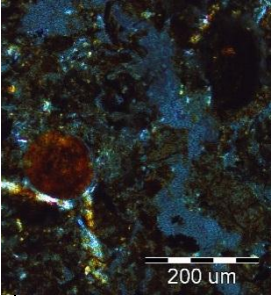
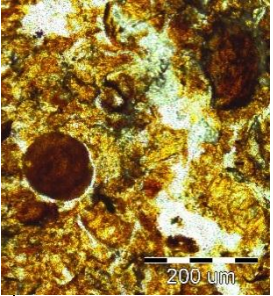
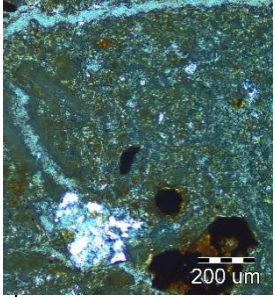
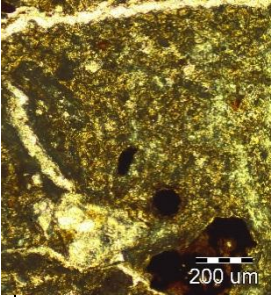
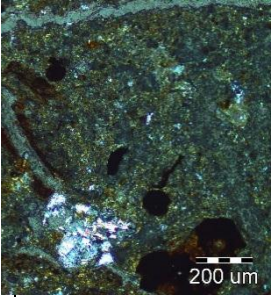
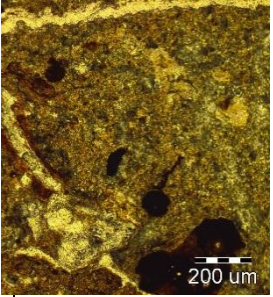
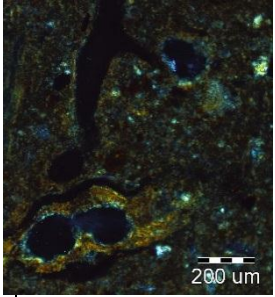
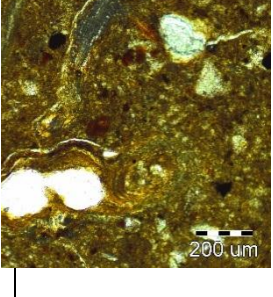
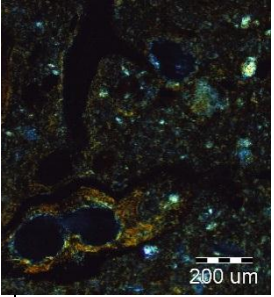
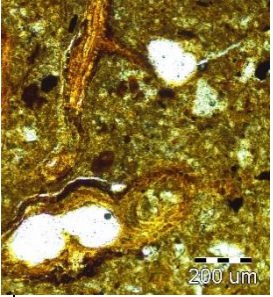
جدول ۳- برخی خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک‌های مطالعه شده در موقعیت ۱

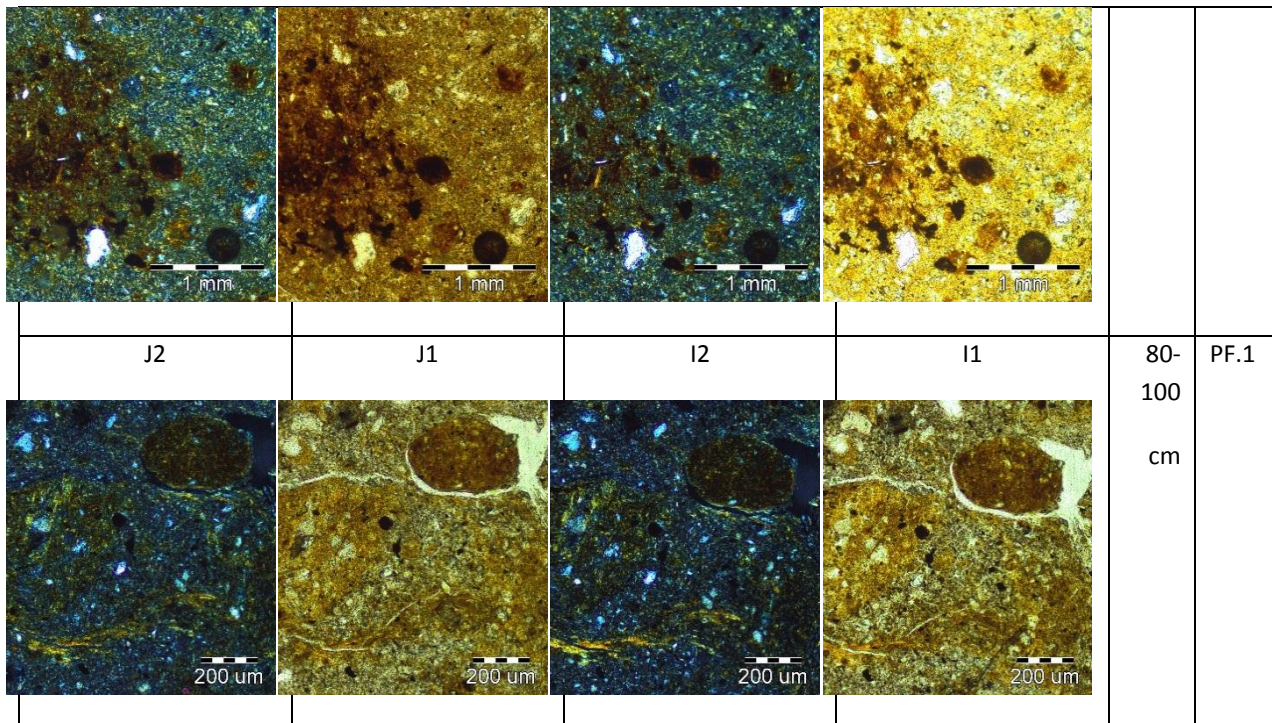
افق	ضخامت cm	B.D g/cm ³	OC %	CCE %	Texture Class	pH	Ec ds/m
(Very fine, mixed, mesic, Aquic Palexeralfs) PF1							
A	2-10	1.02	5.07	0.1	C	7.81	0.67
AB	10-20	1.24	2.53	0.1	C	7.39	0.42
Bt1	20-40	1.47	1.07	0.1	C	7.42	0.41
Bt2	40-80	1.53	1.04	0.1	C	7.4	0.38
Bt3	60-80	1.55	0.83	0.1	C	7.42	0.43
Bt3	80-100	1.56	0.48	0.1	C	7.81	0.38
Bt5	100-150	1.62	0.15	0.1	C	7.56	0.37
(Clayey-skeletal, mixed, active, mesic, Calcic Pachic Haploxerolls) SF1							
A	2-10	1.01	6.57	18.21	C	8.02	1.8
AB	10-20	1.20	4.29	23.18	C	8.13	1.512
Bk1	20-40	1.33	2.68	26.49	gC	8.15	0.94
Bk2	40-60	1.52	1.01	28.42	gC	8.03	0.59
2Bwb1	60-80	1.52	0.78	0.76	gC	7.96	0.48
2Btb1	80-100	1.55	0.61	0.76	C	7.93	0.53
2Btb3	120-150	1.53	0.39	0.24	C	8	0.53
(Very fine, mixed, active, mesic, Typic Haploxerolls) R1							
A	2-10	1.23	5.15	0.44	C	7.92	1.64
AB	10-20	1.28	3.90	0.23?	C	8.12	1.10
Bw4	100-120	1.59	0.16	0.27	C	7.76	0.33

جرم مخصوص ظاهری (BD)، کربنات کلسیم معادل (CCE)

جداول ۴ و ۵ نتایج حاصل بر آورد میزان ماده آلی قابل مشاهده توسط روش میکرومورفولوژی را با معادل آن در روش والکلی و بلک مورد مقایسه قرار داده‌اند. همبستگی خوبی بین برآوردها مشاهده می‌شود. تاکنون مطالعات زیادی در رابطه با دینامیک مواد آلی خاک در جهان صورت گرفته است اما این مطالعات عمدتاً مبتنی بر روش‌های فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی بوده که همگی این روش‌ها به برآورد غیر مستقیم مواد آلی در خاک می‌پردازند. در روش‌های میکرومورفولوژیکی تغییرات مواد آلی و آثار و تغییرات ناشی از آن به صورت برجوا و مستقیم مورد ارزیابی قرار گرفته و با استفاده از تلفیق روش‌های میکروسکوپی با خصوصیات شیمیایی و فیزیکی اطلاعات

ارزشمندی از تغییر و تجزیه مواد آلی در خاک به دست می آید. در این روش مواد آلی قابل تفکیک به تازه، نیمه تجزیه شده و تجزیه شده هستند.

حذف با هیپوکلریت سدیم XPL	حذف با هیپوکلریت سدیم PPL	قبل از حذف با هیپوکلریت سدیم XPL	قبل از حذف با هیپوکلریت سدیم PPL	عمق	پروفیل
B2	B1	A2	A1	2-10 cm	PF.1
					
D2	D1	C2	C1	10-20 cm	PF.1
					
F2	F1	E2	E1	20-40 cm	PF.1
					
H2	H1	G2	G1	60-80 cm	PF.1



شکل ۱- حذف مواد آلی با هیپوکلریت سدیم در مقاطع نازک پروفیل جنگل پهن برگ شماره ۱ (PF1)

جدول ۵- بر آورد درصد مواد آلی تجزیه شده در مقطع نازک پروفیل جنگل سوزنی برگ یک
جدول ۴- بر آورد درصد مواد آلی تجزیه شده در مقطع نازک پروفیل یک جنگل پهن برگ

عمق خاک cm	درصد کل ماده آلی خاک به روش والکی بلک	درصد ماده آلی قابل مشاهده در خاک	درصد ماده آلی تجزیه شده
2-10	۸/۷۴	۲/۹۴	۵/۸۰
10-20	۴/۳۶	۱/۶۱	۲/۷۵
20-40	۱/۸۴	۰/۸۸	۰/۹۶
40-60	۱/۷۹	۰/۱۳	۱/۶۶
60-80	۱/۴۳	۰/۱۱	۱/۳۱
80-100	۰/۸۳	۰/۱۰	۰/۷۲
120-150	۰/۲۶	۰/۰۸	۰/۱۷

عمق خاک cm	درصد کل ماده آلی خاک به روش والکی بلک	درصد ماده آلی قابل مشاهده در خاک	درصد ماده آلی تجزیه شده
2-10	۱۱/۳۲	۱/۹۸	۹/۳۵
10-20	۷/۳۹	۱/۰۸	۶/۳۱
20-40	۴/۶۲	۰/۳۷	۴/۲۴
40-60	۱/۷۴	۰/۲۰	۱/۵۴
60-80	۱/۳۴	۰/۱۶	۱/۱۸
80-100	۱/۰۵	۰/۱۳	۰/۹۲
120-150	۰/۶۷	۰/۱۲	۰/۵۵

همچنین انواع مواد آلی گیاهی و جانوری به خوبی در زیر میکروسکوپ قابل مشاهده اند اما در روش های آزمایشگاهی دیگر مواد به صورت دست خورده و همگن شده مورد بررسی قرار می گیرند و یک برآورد کلی از مواد آلی حاصل می شود. این مطالعه که برای اولین بار در کشور به طور خاص بر روی مواد آلی و روند تغییرات آن با استفاده از روش میکرومورفولوژیکی صورت گرفته است نشان داد که میکرومورفولوژی روشی موثر و مفید بوده و می تواند در همراه با روش های دیگر جهت مطالعات در سطح وسیع مورد استفاده قرار گیرد.

منابع

اوسط، م. (۱۳۸۸). تغییرات میزان کربن آلی خاک در اثر تغییر کاربری اراضی در محدوده ی مرکزی شهرستان کرج، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تهران.



حیدری، ا. صاحب جلال، ا. (۱۳۹۰). میکرومورفولوژی خاک، راهنمای مطالعه و تشریح و مقاطع نازک خاک و رسوب (ترجمه)، انتشارات دانشگاه تهران، ۲۷۸ ص.

شیروی، ا. (۱۳۹۳). بررسی تغییرات ماده آلی خاک با استفاده از روش های میکرومورفولوژیکی، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تهران.

Bot A., José B., 2005. The importance of soil organic matter. Key to drought-resistant soil and sustained food and production. Food And Agriculture Organization of the united nations. p.1-95.

Bullock, P. N. Federoff, A. Johngerus. G. Stoop, T. Tursina and V. Babel (1985). Hand book for thin section description. 1st published. WAINE research publications.

Stoops, G., (2003). Guidelines for Analysis and Description of Soil and Regolith Thin Sections. SSSA., Madison, WI. 184 p.

Stoops, G., Marcelino, V., Mees, F.(2010). Interpretation of Micromorphological Features of Soils and Regoliths. Linacre House, Jordan Hill, Oxford OX2 8DP, UK.

Wander M. (2004). Soil Organic Matter in Sustainable Agriculture. CRC Press LLC. 68-90.

Investigation soil organic matter changes caused by forestlands land use change in soil profile using micromorphological methods

A. Heidari¹, E. Shiravi², E. Moghiseh³

^{1,2} Professor and graduated MSc. Student of University of Tehran, ³ Assistant Professor Atomic Energy Organization

Abstract

9 pedons (4 deciduous, 2 coniferous and 3 rangeland) from adjacent land uses with similar properties were described and undisturbed samples up to 150 cm from soil surface were prepared and were micromorphologically characterized. Land use change from deciduous to coniferous forest has been caused increasing in soil organic matter but the fresh and semi decomposed organic matter at the surface layers of coniferous forest was decreased while the decomposed and complexed organic matter in all horizons of coniferous forest were increased compared to deciduous forest. Diversity in fresh residues and semi decomposed (residues of different plant organs) beside fecal pellets were higher in deciduous forest rather than coniferous. Main part of organic matter in all land uses was humus that plays a major role aggregation of primary particles and forming aggregates. Semi decomposed and fresh organic matter were constitute lower amounts compared to humus demonstrating the faster dynamics of this fraction. Semi decomposed and fresh organic matters amounts were in good correlation with the conventional method values.

Keywords: Organic matter, Land use change, Micromorphology.